

'Bildübersetzung'

Els Nouwen

Defining visual terms

De tentoonstelling 'Bildübersetzung' repliceert op de presentaties die de voorbije maanden in Ruimte Morguen plaatsvonden onder de noemer 'defining visual terms'. De media verschilden (tekening, fotocollage, video, nu schilderkunst) maar de vraagstelling bleef onveranderd: wat is een 'beeld'? Deze tekst reageert op algemene proposities uit de voorgaande perstekst (Defining visual terms, Printed matter) en voegt meer specifieke opmerkingen toe gerelateerd aan mijn werk.

1. Het onschuldige oog bestaat niet. We moeten ons steeds de vraag stellen naar de rol en de interferentie van kennis, mentale beeldvorming (geheugen en verbeelding) en fysieke gedetermineerdheid in waarneming.
2. Het fotografische beeld en zijn referent hebben zoveel affiniteit met elkaar dat we hen zeer moeilijk kunnen scheiden. Het geloof in het fotografische beeld is het geloof in de analogie met de werkelijkheid. Naakte (of 'onschuldige') en/of 'beladen' beelden vormen in mijn werk, de eerste beeldlaag, juist omdat men bij het bekijken zo snel vervalt in benoeming/ beoordeling en omdat het fotografisch geschilderde beeld het mechanisme van de herkenbaarheid ten volle uitbuit.
3. De vergelijking tussen de beeldcategorieën ontstaat door het spel met ambigue referenties en het hergebruik in een andere context. Door het herorganiseren van beelden of beeldfragmenten wordt de vraag naar waar betekenisoverdracht zich voltooit op de spits gedreven. De toeschouwer geeft onvermijdelijk zelf zijn invulling (de voorstelling wordt als het ware 'in beweging gebracht'). Wantrouwen ten aanzien van het geconsolideerde beeld leidt tot een beeldproductie die de instabiliteit van onthulling of betekenis beklemtoont.
4. De plaatsing van beelden en tekens creëert een gelaagdheid en ruimtelijkheid binnen het tweedimensionale vlak. De relatie achtergrond/voorgrond wordt een gegeven van beeldvorming. Een bepaald beeld kan op uiteenlopende wijzen verwerkt worden. Het schilderij is een constructie waarin inhoudelijke en formele modellen op dusdanige hard-edge wijze verweven worden dat ongerijmdheden ontstaan: incompatibele/dissonante elementen binnen hetzelfde beeldvlak.
5. Binnen de schilderkunst is het idee van de representativiteit van één enkel moment in de tijd fictie: het geschilderde beeld heeft een synthetiserend en hybride karakter.
6. Een schilderij is daadwerkelijk een reflectie, niet in de passieve zin van spiegeling, maar in de actieve zin van denkhandeling (Damisch). De eerste fotorealistische laag die quasi uitsluitend gericht is op het visuele (door haar 'smoothness', hiermee bedoel ik dat ze weinig sensueel is en het schilderij *an sich* eerder wegdrukt) wordt ontwricht door een contrasterende tactiele schilderijstige toevoeging (het is uiteindelijk allemaal *maar* verf, maar als de toets/schriftuur domineert staat de leesbaarheid van het beeld op het spel). Je zou hier kunnen spreken van het conceptualiseren van expressie aangezien de toegevoegde schildering niet 'spontaan' is, maar in zekere zin beredeneerd.
7. De schilderkundige taal is een complexe gemedieerde, maar ook gecodeerde taal.
8. Het feit dat iets gebeurt mét het beeld en niet in het beeld, is van belang voor de interpretatie.